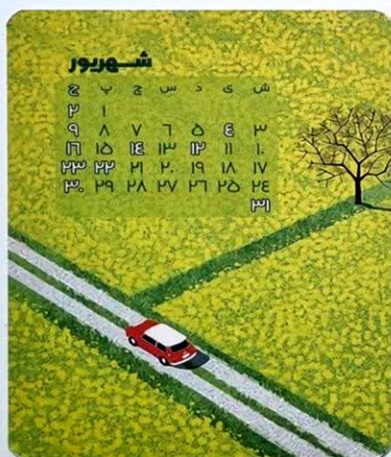

تقویم هفته

« ۱۶ خرداد ماه ولادت امام موسی کاظم(ع)؛ تجلی صبر، دانش و کرامت »

در گستره تاریخ اسلام، شخصیت‌هایی درخشیده‌اند که نه تنها راهنمای عصر خویش بوده‌اند، بلکه چراغ هدایت نسل‌های آینده نیز به شمار می‌روند. در میان این بزرگان، نام امام موسی کاظم(ع)، هفتمین پیشوای شیعیان، با مفاهیمی چون بردباری، دانش، عبادت و کرامت پیوندی ناگسستنی دارد. سالروز ولادت آن حضرت فرصتی ارزشمند برای بازخوانی سیره و اندیشه امامی است که در دشوارترین شرایط سیاسی و اجتماعی، پرچم حق‌طلبی و اخلاق را برافراشته نگه داشت.

امام موسی بن جعفر(ع) در هفتم ماه صفر سال ۱۲۸ هجری قمری در منطقه «ابواء» میان مکه و مدینه دیده به جهان گشود. پدر بزرگوار ایشان، امام جعفر صادق(ع)، و مادر گرامی‌شان بانویی پاکدامن به نام حمیده بودند. آن حضرت از همان دوران کودکی در دامن علم، تقوا و فضیلت پرورش یافت و پس از شهادت پدر، مسئولیت هدایت امت اسلامی را بر عهده گرفت.

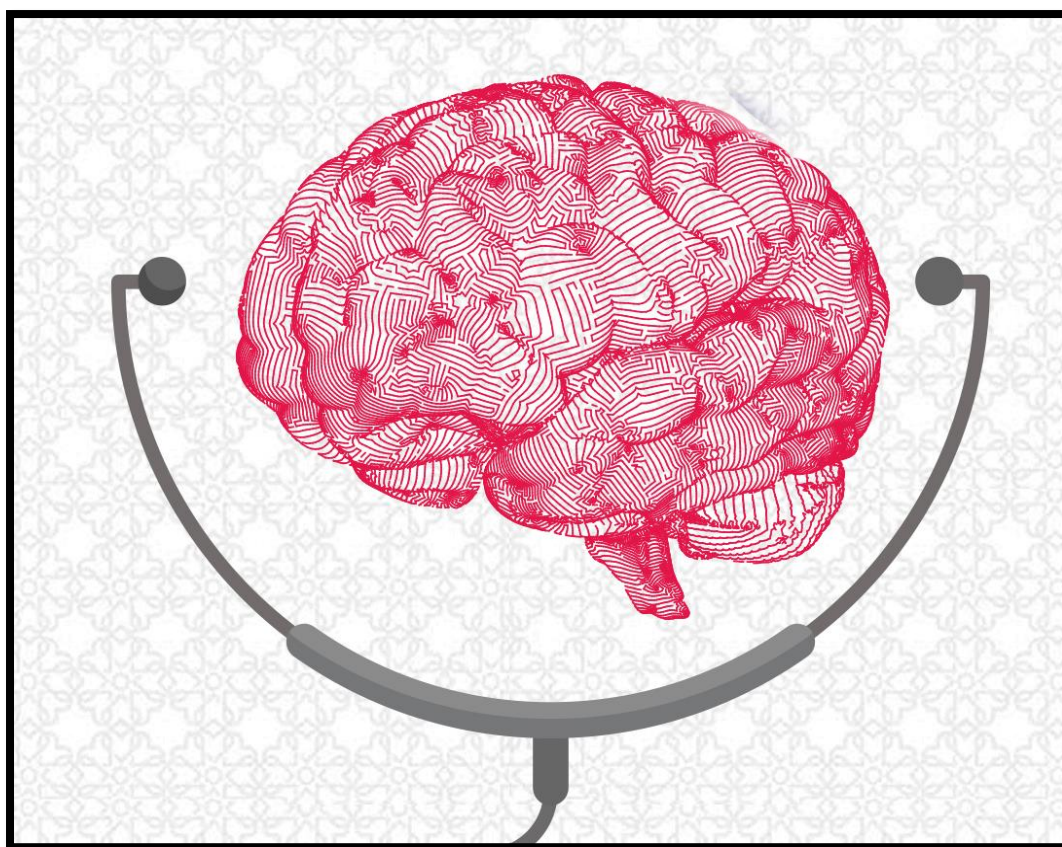
لقب مشهور «کاظم» به معنای فروبرنده خشم، بازتابی از برجسته‌ترین ویژگی اخلاقی آن امام همام است. در روزگاری که حکومت عباسی با فشار، محدودیت و آزار، عرصه را بر

اهل بیت (ع) تنگ کرده بود، امام موسی کاظم (ع) با صبری کم نظیر و برخوردی حکیمانه، نهال معرفت و معنویت را در جامعه اسلامی زنده نگاه داشت. ایشان هرگز در برابر تندی ها و رفتارهای ناشایست به مقابله ای از جنس خشم و انتقام روی نیاورد، بلکه با اخلاق نیکو و گذشت، دل های بسیاری را به سوی حقیقت جذب کرد.

امام کاظم (ع) افزون بر جایگاه والای علمی، الگویی کم نظیر در عبادت و بندگی خداوند بود. شب های طولانی را به نماز، دعا و مناجات می گذراند و در رسیدگی به نیازمندان و کمک به محرومان پیشگام بود. نقل شده است که بسیاری از فقرا و مستمندان مدینه، بی آنکه نیکوکار خود را بشناسند، از کمک های پنهانی آن حضرت بهره مند می شدند. این رفتار کریمانه نشان می دهد که خدمت به مردم در نگاه اهل بیت (ع)، یکی از عالی ترین جلوه های بندگی خداوند به شمار می رود.

سیره امام موسی کاظم (ع) برای جامعه امروز نیز درس های فراوانی در بردارد. در عصری که شتاب زندگی، اختلاف دیدگاه ها و چالش های اجتماعی گاه زمینه ساز تنش و ناآرامی می شود، تأمل در زندگی آن امام بزرگوار می تواند راهگشای تعامل سازنده، مدارا، خویشن داری و مسئولیت پذیری باشد. ایشان به ما می آموزد که قدرت حقیقی نه در غلبه بر دیگران، بلکه در تسلط بر نفس و حفظ کرامت انسانی نهفته است.

صبر در برابر دشواری ها، پایبندی به اخلاق، خدمت به مردم و ارتباط عمیق با خداوند، میراث گران بهایی است که از آن امام همام به یادگار مانده است. امید آنکه با الهام از سیره نورانی ایشان، جامعه ای آگاه تر، مهربان تر و سرشار از معنویت و عدالت بنا کنیم.

« ۱۸ خردادماه روز جهانی آگاهی از تومور مغزی »
« گامی برای شناخت، پیشگیری و حمایت »

سلامتی، گران‌بهاترین سرمایه‌ای است که انسان در اختیار دارد؛ نعمتی که اغلب تا هنگام مواجهه با بیماری، ارزش واقعی آن کمتر مورد توجه قرار می‌گیرد. در میان بیماری‌های گوناگون، تومورهای مغزی از جمله عارضه‌هایی هستند که به دلیل تأثیر مستقیم بر مهم‌ترین مرکز فرماندهی بدن، اهمیت ویژه‌ای دارند. به همین منظور، هشتم ژوئن هر سال به عنوان «روز جهانی آگاهی از تومور مغزی» نام‌گذاری شده است؛ روزی برای افزایش دانش عمومی، حمایت از بیماران و تأکید بر نقش پژوهش‌های علمی در مقابله با این بیماری.

مغز انسان پیچیده‌ترین عضو بدن است و مسئولیت کنترل اندیشه، حافظه، احساسات، حرکت و بسیاری از عملکردهای حیاتی را بر عهده دارد. تومور مغزی زمانی ایجاد می‌شود که گروهی از سلول‌ها به صورت غیرطبیعی رشد کرده و توده‌ای را در بافت مغز یا اطراف آن

تشکیل دهند. این تومورها ممکن است خوش خیم یا بدخیم باشند و بسته به محل قرارگیری، اندازه و سرعت رشد، آثار متفاوتی بر سلامت فرد برجای بگذارند.

علائم تومور مغزی همواره یکسان نیست و می تواند از فردی به فرد دیگر تفاوت داشته باشد. سردردهای مداوم و غیرمعمول، تشنج، اختلال در بینایی یا شنوایی، مشکلات تعادل، ضعف اندامها، اختلال در گفتار و تغییرات رفتاری از جمله نشانه هایی هستند که در برخی بیماران مشاهده می شوند. البته وجود این علائم لزوماً به معنای ابتلا به تومور مغزی نیست، اما توجه به آنها و مراجعه به پزشک در صورت تداوم یا شدت یافتن علائم، می تواند در تشخیص زودهنگام نقش مهمی ایفا کند.

اگرچه هنوز علت دقیق بسیاری از تومورهای مغزی به طور کامل شناخته نشده است، پیشرفت های پزشکی در دهه های اخیر امیدهای فراوانی را برای تشخیص و درمان مؤثرتر ایجاد کرده است. فناوری های نوین تصویربرداری، جراحی های دقیق، پرتودرمانی هدفمند و روش های درمانی نوین سبب شده اند بسیاری از بیماران بتوانند با کیفیت زندگی بهتر به مسیر درمان خود ادامه دهند

روز جهانی آگاهی از تومور مغزی تنها به موضوع درمان محدود نمی شود، بلکه بر اهمیت حمایت روانی و اجتماعی از بیماران و خانواده های آنان نیز تأکید دارد. مواجهه با یک بیماری جدی، علاوه بر چالش های جسمی، فشارهای روحی و عاطفی فراوانی را به همراه دارد. در چنین شرایطی، همدلی خانواده، همراهی جامعه و دسترسی به خدمات حمایتی می تواند نقشی تعیین کننده در افزایش امید و توانایی بیماران برای مقابله با بیماری داشته باشد.

« ۲۰ خردادماه روز صنایع دستی و روز ملی فرش؛ روایت هنر، هویت و فرهنگ ایرانی »

هر ملتی گنجینه‌ای از میراث فرهنگی و هنری را در دل تاریخ خود جای داده است؛ گنجینه‌ای که نه تنها یادگار گذشتگان، بلکه شناسنامه هویتی آن ملت به شمار می‌آید. در ایران، سرزمینی که قرن‌ها مهد هنر، تمدن و خلاقیت بوده است، صنایع دستی و فرش دستباف جایگاهی ویژه دارند.

در میان جلوه‌های گوناگون هنر ایرانی، فرش دستباف جایگاهی ممتاز دارد. فرش ایرانی تنها یک کفپوش نیست؛ بلکه تابلویی از رنگ، نقش و احساس است که بر بستر تار و پود شکل می‌گیرد. هر گره فرش، حاصل ساعت‌ها تلاش، دقت و هنرمندی بافندگانی است که با داستان خود اثری ماندگار خلق می‌کنند. طرح‌های اسلیمی، گل‌های شاه‌عباسی، نقوش هندسی و رنگ‌های چشم‌نواز، فرش ایرانی را به یکی از شناخته‌شده‌ترین نمادهای فرهنگی کشور در جهان تبدیل کرده است.

شهرت جهانی فرش ایران نتیجه قرن‌ها تجربه، نوآوری و ذوق هنری است. بسیاری از موزه‌ها، مجموعه‌های هنری و خانه‌های معتبر جهان، فرش ایرانی را به عنوان نمادی از هنر اصیل شرق در معرض نمایش قرار داده‌اند. این جایگاه ارزشمند نشان می‌دهد که هنر ایرانی

توانسته است مرزهای جغرافیایی را پشت سر بگذارد و با زبان زیبایی‌شناسی با فرهنگ‌های مختلف ارتباط برقرار کند.

صنایع دستی و فرش علاوه بر ارزش‌های فرهنگی، از منظر اقتصادی نیز اهمیت فراوانی دارند. این حوزه‌ها ظرفیت قابل توجهی برای ایجاد اشتغال، توسعه کارآفرینی، رونق گردشگری و افزایش صادرات غیرنفتی فراهم می‌کنند. حمایت از هنرمندان، ایجاد بازارهای پایدار، بهره‌گیری از فناوری‌های نوین برای معرفی محصولات و تشویق نسل جوان به یادگیری هنرهای سنتی، می‌تواند به حفظ و گسترش این میراث ارزشمند کمک کند.

در دنیای امروز که تولیدات صنعتی و ماشینی بخش بزرگی از بازار را در اختیار گرفته‌اند، صنایع دستی بیش از هر زمان دیگری نماد اصالت، هویت و ارزش‌آفرینی انسانی هستند. هر اثر دست‌ساز، امضای هنرمندی را بر خود دارد که بخشی از روح و احساس خویش را در آن جاری کرده است. همین ویژگی است که صنایع دستی را از محصولات انبوه و ماشینی متمایز می‌سازد و به آن ارزشی فراتر از جنبه مادی می‌بخشد.

« ۲۰ خردادماه روز مباهله؛ تجلی حقانیت و شکوه اهل بیت (ع) »

در تاریخ اسلام، برخی رخدادها فراتر از یک واقعه تاریخی، به نمادهایی ماندگار از حقیقت، ایمان و گفت‌وگوی دینی تبدیل شده‌اند. «مباهله» یکی از برجسته‌ترین این رویدادهاست؛ حادثه‌ای که نه تنها جایگاه والای پیامبر اسلام(ص) را آشکار ساخت، بلکه منزلت اهل بیت(ع) را نیز در برابر دیدگان تاریخ به نمایش گذاشت.

پس از گسترش اسلام در شبه‌جزیره عربستان، پیامبر اکرم(ص) نامه‌هایی به سران قبایل و رهبران دینی مناطق مختلف ارسال کردند و آنان را به شناخت و پذیرش پیام توحید فراخواندند. در همین راستا، هیأتی از مسیحیان نجران، منطقه‌ای در جنوب شبه‌جزیره عربستان، برای گفت‌وگو و بررسی آموزه‌های اسلام به مدینه آمدند. گفت‌وگوهای متعددی میان آنان و پیامبر اسلام(ص) درباره جایگاه حضرت عیسی(ع) و مسائل اعتقادی صورت گرفت، اما دو طرف به توافق نرسیدند.

در این شرایط، بر اساس آیه ۶۱ سوره آل عمران، فرمان الهی مبنی بر مباهله نازل شد؛ رویدادی که در آن هر دو گروه، عزیزترین افراد خود را حاضر می‌کردند و از خداوند می‌خواستند که دروغگویان را مورد لعنت و عذاب قرار دهد. این شیوه در فرهنگ دینی آن روزگار، آخرین راه برای اثبات حقانیت در برابر اختلافات بنیادین اعتقادی به شمار می‌رفت.

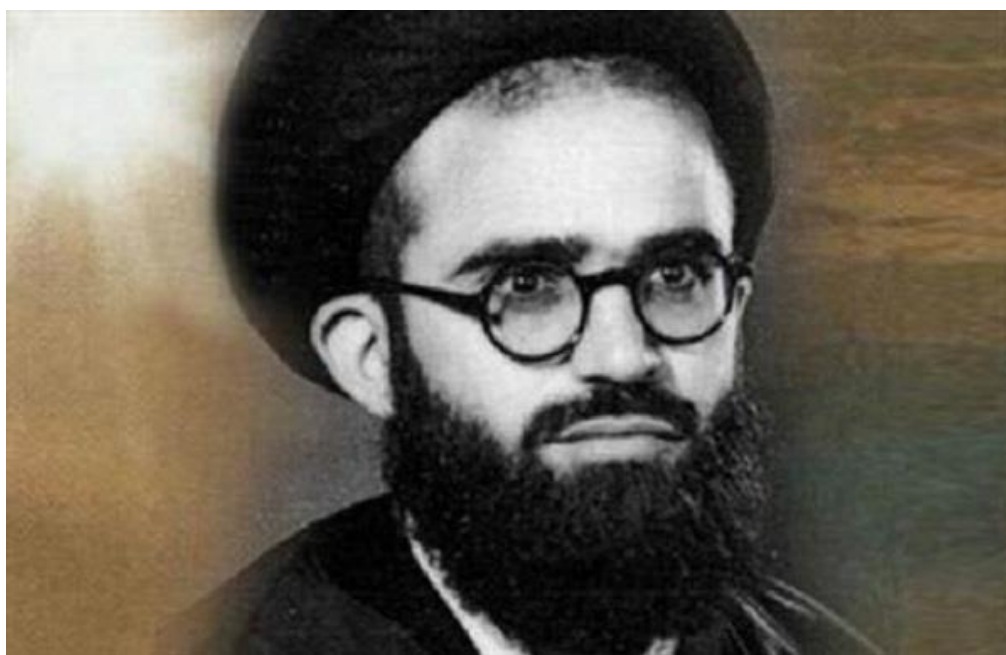
صبح روز مباهله، پیامبر اکرم(ص) در حالی به محل تعیین شده آمدند که تنها چهار نفر از نزدیک‌ترین و برگزیده‌ترین افراد خاندان خود را همراه داشتند: حضرت علی(ع)، حضرت فاطمه زهرا(س)، امام حسن(ع) و امام حسین(ع). این حضور، معنایی فراتر از یک همراهی خانوادگی داشت و بیانگر جایگاه ویژه این شخصیت‌ها در منظومه فکری و معنوی اسلام بود.

در منابع تاریخی آمده است که نمایندگان نجران با مشاهده چهره‌های نورانی همراهان پیامبر(ص) و اطمینان از صداقت و یقین ایشان، از انجام مباهله منصرف شدند و راه مصالحه و همزیستی مسالمت‌آمیز را برگزیدند. این تصمیم سبب شد که بدون وقوع رویارویی یا نزاع، حقیقت و استحکام باور پیامبر اسلام(ص) آشکار شود.

واقعه مباهله از چند جهت دارای اهمیت ویژه است. نخست آنکه نشان‌دهنده اعتماد کامل پیامبر اسلام(ص) به حقانیت رسالت خویش بود؛ زیرا تنها کسی حاضر می‌شود عزیزترین

افراد زندگی خود را در چنین میدانی حاضر کند که از درستی راه خود اطمینان کامل داشته باشد. دوم آنکه این رویداد، فضیلت و جایگاه ممتاز اهل بیت (ع) را در تاریخ اسلام برجسته ساخت و آنان را به عنوان نزدیک ترین و شایسته ترین افراد به پیامبر (ص) معرفی کرد.

از سوی دیگر، مباحثه نمادی از گفت و گو و تعامل میان پیروان ادیان مختلف نیز به شمار می آید. پیش از آنکه موضوع به مباحثه برسد، گفت و گوهایی فراوانی میان مسلمانان و مسیحیان انجام شد و این امر نشان می دهد که اسلام همواره منطق، استدلال و تبادل اندیشه را بر تقابل و خشونت مقدم دانسته است.

« ۲۰ خردادماه سالروز شهادت آیت الله سعیدی »

تاریخ معاصر ایران سرشار از نام و یاد مردان و زنانی است که در راه دفاع از ارزش های دینی، استقلال کشور و کرامت انسانی از آسایش و جان خویش گذشتند. در میان این چهره های ماندگار، نام آیت الله سید محمدرضا سعیدی همچون نمادی از شجاعت، بصیرت و استقامت می درخشد. آیت الله سعیدی از شاگردان برجسته حوزه علمیه قم و از یاران نزدیک امام خمینی (ره) به شمار می رفت.

وی در کنار تحصیل علوم دینی، همواره نسبت به مسائل اجتماعی و سیاسی جامعه حساس بود و رسالت روحانیت را تنها در آموزش و تبلیغ دینی خلاصه نمی‌کرد. او معتقد بود که عالم دینی باید در برابر ظلم، بی‌عدالتی و تضييع حقوق مردم مسئولیت‌پذیر باشد و در مسیر اصلاح جامعه نقش‌آفرینی کند.

دوران فعالیت‌های سیاسی آیت‌الله سعیدی با سال‌هایی همراه بود که فضای سیاسی کشور تحت تأثیر محدودیت‌ها و فشارهای فراوان قرار داشت. در چنین شرایطی، ایشان با سخنرانی‌ها، روشنگری‌ها و فعالیت‌های فرهنگی خود تلاش می‌کرد مردم را نسبت به مسائل روز آگاه سازد و از هویت اسلامی و استقلال کشور دفاع کند. صراحت بیان و مواضع روشن او سبب شد که بارها مورد تعقیب و فشار قرار گیرد، اما این تهدیدها هرگز از عزم و اراده‌اش نکاست.

سرانجام این روحانی مبارز در خردادماه سال ۱۳۴۹ پس از تحمل بازداشت و فشارهای فراوان، در زندان به شهادت رسید. شهادت او اگرچه ضایعه‌ای بزرگ برای جامعه مذهبی و انقلابی آن روزگار بود، اما نام و راهش را به الگویی ماندگار برای مبارزان و آزادی‌خواهان تبدیل کرد. خون شهیدان، همواره عامل بیداری ملت‌ها بوده است و شهادت آیت‌الله سعیدی نیز در شکل‌گیری و گسترش جریان‌های آگاهی‌بخش و انقلابی نقش مهمی ایفا کرد.

بی‌تردید، ملت‌هایی که یاد فداکاری‌های فرزندان خود را زنده نگه می‌دارند، سرمایه‌ای ارزشمند برای ساختن آینده‌ای روشن‌تر در اختیار خواهند داشت. آیت‌الله سعیدی یکی از همین سرمایه‌های ماندگار تاریخ ایران است؛ شخصیتی که زندگی و شهادتش، روایت‌گر پیوند عمیق میان ایمان، آزادگی و خدمت به مردم است.

« ۲۱ خردادماه روز خانواده و تکریم بازنشستگان »

« پاسداشت کانون مهر و گنجینه‌های تجربه »

در میان همه سرمایه‌های مادی و معنوی جوامع انسانی، خانواده جایگاهی بی‌بدیل دارد. خانواده نخستین مدرسه زندگی، سرچشمه محبت، بستر رشد شخصیت و مأمن آرامش انسان است. در کنار این نهاد ارزشمند، بازنشستگان نیز به عنوان صاحبان تجربه، حافظان دانش و سرمایه‌های انسانی جامعه، نقشی انکارناپذیر در توسعه و پیشرفت کشور ایفا کرده‌اند.

خانواده، بنیادی‌ترین نهاد اجتماعی و نخستین محیطی است که انسان در آن مفاهیم عشق، مسئولیت، احترام و همدلی را می‌آموزد. استحکام خانواده نه تنها موجب آرامش اعضای آن می‌شود، بلکه زیربنای سلامت فرهنگی، اجتماعی و حتی اقتصادی جامعه را نیز شکل می‌دهد. هر اندازه روابط خانوادگی بر پایه محبت، گفت‌وگو و احترام متقابل استوار باشد، جامعه نیز از انسجام و پویایی بیشتری برخوردار خواهد شد.

در کنار خانواده، بازنشستگان نیز سرمایه‌هایی ارزشمند برای هر جامعه محسوب می‌شوند. آنان سال‌های پربار عمر خود را در مسیر خدمت، تولید، آموزش، مدیریت، درمان، صنعت و

سایر عرصه‌های اجتماعی سپری کرده‌اند و امروز گنجینه‌ای از دانش، تجربه و خاطره‌های ارزشمند را با خود به همراه دارند. بازنشستگی پایان نقش‌آفرینی اجتماعی نیست، بلکه آغاز مرحله‌ای جدید از زندگی است که در آن تجربه‌های سالیان خدمت می‌تواند در اختیار نسل‌های جوان‌تر قرار گیرد.

تکریم بازنشستگان در حقیقت پاسداشت فرهنگ قدردانی و احترام به پیشکسوتان است. جامعه‌ای که قدر سرمایه‌های انسانی خود را بداند، مسیر توسعه را با اطمینان بیشتری طی خواهد کرد. تجربه‌های ارزشمند بازنشستگان می‌تواند چراغ راه مدیران، کارشناسان و نیروهای جوانی باشد که مسئولیت ساختن آینده را بر عهده دارند.

از سوی دیگر، بسیاری از بازنشستگان ستون‌های اصلی خانواده‌های خود هستند. حضور آنان در کنار فرزندان و نوه‌ها، انتقال ارزش‌های اخلاقی، فرهنگی و اجتماعی را تسهیل می‌کند و پیوند میان نسل‌ها را استحکام می‌بخشد. احترام به سالمندان و پیشکسوتان، در واقع احترام به گذشته‌ای است که امروز ما بر پایه آن بنا شده است.

« ۲۲ خردادماه روز جهانی مبارزه با کار کودکان؛ پاسداری از حق کودکی »

کودکی، زیباترین فصل زندگی انسان و دوران شکل‌گیری شخصیت، آرزوها و توانایی‌های اوست. این دوره باید سرشار از آموزش، بازی، امنیت، محبت و فرصت‌های رشد باشد؛ اما متأسفانه برای میلیون‌ها کودک در سراسر جهان، کودکی به جای آنکه با لبخند و یادگیری همراه باشد، در سایه کارهای دشوار و گاه خطرناک سپری می‌شود. به همین منظور، دوازدهم ژوئن به عنوان «روز جهانی مبارزه با کار کودکان» نام‌گذاری شده است؛ روزی برای جلب توجه افکار عمومی به یکی از مهم‌ترین چالش‌های اجتماعی و انسانی عصر حاضر.

کار کودک به فعالیت‌هایی اطلاق می‌شود که سلامت جسمی، روانی، اخلاقی یا آموزشی کودکان را تهدید کرده و آنان را از حقوق اساسی خود، از جمله تحصیل و رشد طبیعی، محروم می‌کند. هرچند کمک کودکان به خانواده در برخی فعالیت‌های سبک و متناسب با سن می‌تواند بخشی از فرآیند آموزش مسئولیت‌پذیری باشد، اما زمانی که کار، فرصت آموزش، استراحت و رشد سالم را از کودک بگیرد، به یک آسیب اجتماعی جدی تبدیل می‌شود.

فقر اقتصادی، نابرابری‌های اجتماعی، بحران‌های انسانی، مهاجرت اجباری، جنگ و کمبود دسترسی به آموزش از مهم‌ترین عوامل گسترش کار کودکان به شمار می‌روند. بسیاری از کودکانی که ناچار به کار می‌شوند، نه از روی انتخاب، بلکه به دلیل شرایط دشوار زندگی و برای تأمین حداقل نیازهای خود و خانواده‌شان وارد بازار کار می‌شوند. این واقعیت نشان می‌دهد که مقابله با کار کودک، تنها یک مسئله فردی نیست، بلکه موضوعی مرتبط با توسعه اجتماعی، عدالت اقتصادی و مسئولیت جمعی است.

پیامدهای کار کودک بسیار گسترده و عمیق است. کودکانی که در سنین پایین وارد محیط‌های کاری می‌شوند، اغلب از فرصت تحصیل باز می‌مانند و در معرض انواع آسیب‌های جسمی و روحی قرار می‌گیرند. این وضعیت می‌تواند چرخه فقر را در نسل‌های بعدی نیز تداوم بخشد؛ زیرا محرومیت از آموزش، فرصت‌های پیشرفت و دستیابی به زندگی بهتر را محدود می‌کند. از این رو، حمایت از کودکان و فراهم کردن شرایط مناسب برای رشد آنان، سرمایه‌گذاری برای آینده جامعه محسوب می‌شود.

جامعه‌ای که به حقوق کودکان احترام می‌گذارد، در واقع به آینده خود احترام گذاشته است. کودکان امروز، شهروندان، متخصصان، معلمان، کارآفرینان و مدیران فردای جامعه هستند. هر اقدامی که به بهبود شرایط زندگی، آموزش و سلامت آنان کمک کند، در حقیقت گامی در مسیر توسعه پایدار و پیشرفت اجتماعی خواهد بود.

این روز یادآور آن است که هیچ کودکی نباید برای تأمین ابتدایی‌ترین نیازهای زندگی، از حق آموزش، بازی، امنیت و رؤیاپردازی محروم شود. کودکان حق دارند در محیطی امن و سالم رشد کنند و استعدادهای خود را شکوفا سازند.